

Zarzuty i główne argumenty

W odniesieniu do zarzutu pierwszego strona skarżąca zasadniczo podnosi, co następuje:

1. Błędne i niepełne przedstawienie stanu faktycznego

Strona skarżąca zarzuca, że pozwana błędnie, sprzecznie lub w sposób niepełny przedstawia niektóre okoliczności stanu faktycznego.

2. Błąd w uzasadnieniu

W tym kontekście zarzuca się w szczególności, że koszty infrastrukturalne, jakie Komisja wiąże z umową z 2006 r. pomiędzy skarżącą a operatorem portu lotniczego w Zweibrücken, nie zostały podzielone.

3. Brak zwrotu na niekorzyść strony skarżącej

Strona skarżąca podnosi, że pozwana nie dokonała własnej analizy przyporządkowania rozpatrywanych kosztów infrastrukturalnych. Ponadto przyporządkowanie tych kosztów przez Komisję do umowy zawartej przez skarżącą w 2006 r. nie jest prawnie dopuszczalne, ponieważ stoi w sprzeczności z dotychczasową praktyką decyzyjną Komisji, a Komisja nie wzięła pod uwagę powszechnie znanego stanu faktycznego. Tytułem ewentualnym podnosi się, że przyporządkowanie tych kosztów powinno być znacznie mniejsze.

4. Brak uzasadnienia przez Komisję charakteru państwowego

W tym miejscu strona skarżąca podnosi, że Komisja nie uzasadniła, dlaczego w niniejszej sprawie chodzi o pomoc państwa.

5. Tytułem ewentualnym, ochrona uzasadnionych oczekiwań

Na koniec w związku z zarzutem pierwszym podnosi się tytułem ewentualnym, że ewentualnemu żądaniu zwrotu domniemanej pomocy państwa stoi na przeszkodzie zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań.

W odniesieniu do zarzutu drugiego strona skarżąca zasadniczo podnosi, że zaskarżona decyzja nie jest wystarczająco uzasadniona oraz że Komisja błędnie zinterpretowała art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2015 r. – IMG/Komisja

(Sprawa T-381/15)

(2015/C 337/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: International Management Group (IMG) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: L. Levi i A. Tymen, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 8 maja 2015 r. o podjęciu wzmocnionych środków w zakresie audytu i monitorowania, dokonaniu ostrzeżenia dotyczącego weryfikacji w oparciu o decyzję Komisji z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie systemu wczesnego ostrzegania do użytku urzędników zatwierdzających Komisji oraz agencji wykonawczych oraz o odmówieniu IMG statusu organizacji międzynarodowej w rozumieniu rozporządzenia finansowego;
- zasądzenie od pozwanej odszkodowania i zadośćuczynienia;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów, które dotyczą różnych aspektów zaskarżonej decyzji.

- W odniesieniu do całej zaskarżonej decyzji
  1. Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu art. 41 Karty i prawa do bycia wysłuchanym.
  2. Zarzut drugi oparty na naruszeniu zasady proporcjonalności.
- W odniesieniu do decyzji o odmówieniu stronie skarżącej statusu organizacji międzynarodowej w rozumieniu rozporządzenia finansowego
  3. Zarzut trzeci oparty na naruszeniu rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012⁽¹⁾ oraz rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012⁽²⁾, a także oczywistym błędzie w ocenie, w zakresie w jakim Komisja uznała, iż strona skarżąca nie spełnia już kryteriów uznania za organizację międzynarodową w rozumieniu wskazanych rozporządzeń.
  4. Zarzut czwarty oparty na naruszeniu obowiązku uzasadnienia.
  5. Zarzut piąty oparty na naruszeniu zasady pewności prawa, w zakresie w jakim Komisja nie wyjaśniła dlaczego uznała, iż strona skarżąca nie spełnia już kryteriów definiujących organizację międzynarodową i nie przedstawiła dalszych wyjaśnień co do istotnej zmiany w przyjętej przez nią wykładni i stosowaniu rozporządzenia finansowego, biorąc pod uwagę, że sytuacja faktyczna i prawna (skarżącej) nie zmieniła się.
  6. Zarzut szósty oparty na naruszeniu uzasadnionych oczekiwań, z uwagi na fakt, iż wykluczenie w odniesieniu do strony skarżącej statusu organizacji międzynarodowej zostało dokonane w sposób gwałtowny i bez okresu przejściowego.

- W odniesieniu do decyzji o dokonaniu ostrzeżenia w ramach systemu wczesnego ostrzegania (SWO)
7. Zarzut siódmy oparty na niezgodności z prawem decyzji 2014/792/UE ⁽³⁾, w zakresie w jakim brak jest podstawy prawnej do jej przyjęcia.
8. Zarzut ósmy, podniesiony posiłkowo, oparty na naruszeniu art. 41 Karty i prawa do bycia wysłuchanym oraz obowiązku uzasadnienia, a także oczywistym błędzie w ocenie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362, s. 1).

⁽³⁾ 2014/792/UE: Decyzja Komisji z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie systemu wczesnego ostrzegania do użytku urzędników zatwierdzających Komisji oraz agencji wykonawczych (Dz.U. L 329, s. 68).

Skarga wniesiona w dniu 15 lipca 2015 r. – Greenpeace Energy i in./Komisja

(Sprawa T-382/15)

(2015/C 337/23)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Greenpeace Energy eG (Hamburg, Niemcy), oekostrom AG für Energieerzeugung und -handel (Wiedeń, Austria), Stadtwerke Aalen GmbH (Aalen, Niemcy), Stadtwerke Bietigheim-Bissingen GmbH (Bietigheim-Bissingen, Niemcy), Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH (Schwäbisch Hall, Niemcy), Stadtwerke Tübingen GmbH (Tybinga, Niemcy), Stadtwerke Mühlacker GmbH (Mühlacker, Niemcy), Energieversorgung Filstal GmbH & Co KG (Göppingen, Niemcy), Stadtwerke Mainz AG (Mainz, Niemcy), Stadtwerke Bochum Holding GmbH (Bochum, Niemcy) (przedstawiciele: D. Fouquet i J. Nysten, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną na podstawie art. 263 akapit czwarty w związku z akapitem pierwszym TFUE;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2015/658 z dnia 8 października 2014 r. w sprawie środka pomocy SA.34947 (2013/C) (ex 2013/N), który Zjednoczone Królestwo planuje wdrożyć w celu wsparcia elektrowni jądrowej Hinkley Point C;
- obciążenia pozwanej wszystkimi kosztami postępowania, w tym kosztami adwokatów i kosztami podróży.